

Uzaklara

– birgun · 17 Mart 2016

Uzaklar

Belkide öyle olmak zorundaydı.....
Hayat düz yollardan geçirmedim beni.
Hep taşlara takıldım
Düşmemek için ne savaşlar verdim
Bazen dengemi koruyamadığım oldu
Düştüm...
Dizlerim kanadı
Yinede toparlanıp ayağa kalkmayı başardım.
Kırıldığım hayata küstüğümde oldu çok zaman
Ama artık yoruldum...
Hayatımın hiç bir döneminde bu kadar yorulduğumu hatırlamıyorum...
Kırıldım küstüm artık
Kendime
Gökyüzüne
Güneşe
Ay'a herkese her şeye
Gitsem diyorum..
Kalmadı söylenecek tek söz
Etrafımdaki olup bitenleri izledikçe tükendiler birer birer
Her gün yeni umutlarla güne başlarken
Her defasında hayal kırıklıklarıyla karşılaşmak yordu beni...
Düşünmek dahi ağır geliyor artık
Bir süreliğine kaybolmak
Gitmek istiyorum sessiz kimsesiz bir yere
Şiddetin olmadığı
İnsanların ölmediği
acının kinin nefretin tanınmadığı
Uzaklara..

BİRGÜL